

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/80/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010246
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719010246.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., na verejnom zasadnutí dňa 21. januára 2021, v trestnej veci obžalovaného M. V., o odvolaní okresného prokurátora, proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T/33/2019 zo dňa 24.07.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T/33/2019 zo dňa 24.07.2020 bol obžalovaný M. V. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen sp.zn. 3 Pv 83/19/6611 zo dňa 25.04.2019, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v znení zákona účinného do 31.07.2019, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že obvinený M. V. v úmysle získať finančný prospech pre svoju osobu dňa 28.02.2019 v čase medzi 01.08 hod. až 01.47 hod. počas jazdy vlaku R-801 v medzistaničnom úseku trate U. - A. vošiel do kupé pre cestujúcich, kde využil spánok cestujúceho U. U. a z odkladacieho stolíka vedľa hlavy tam spiaceho poškodeného odcudzil čiernu koženú peňaženku, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 170,- € v bankovkách a minciach, občiansky preukaz, preukaz poistenca VŠZP a preukaz na zľavnené cestovanie, všetko doklady vystavené na meno U. U., čím spôsobil poškodenému U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom obec G., toho času charita H. pre núdznych M. 1, F. F., škodu na majetku vo výške najmenej 170,- €.

Svoje rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby prvostupňový súd zdôvodnil najmä tým, že z výpovede poškodeného U. U., učinenej v prípravnom konaní dňa 28.02.2019, t.j. v deň spáchania skutku, keďže poškodený počas trestného konania zomrel, ktorá jeho výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, vyplýva, že vo vlaku sedel len s R. K.. Spolu spali a zobudil ich sprievodca po odchode vlaku zo stanice Zvolen, lebo kontroloval cestovné lístky. Vtedy zistil, že mu chýba peňaženka s dokladmi a hotovosťou okolo 170,- Eur. Svedok R. K., ktorý pozná bezdomovcov, mu povedal, že predmetným vlakom cestoval aj M. V., ktorý chodil po vlaku. Rovnako jeho nevlastný brat Y. C., cestujúci týmto vlakom, poškodenému v Lučenci povedal, že na stanici vo Zvolene vyšiel z vlaku, aby si zapálil cigaretu a vtedy ku nemu prišiel obžalovaný so svedkom F. V., týchto pozná z videnia, pričom jeden z nich si vypýtal od neho cigaretu a potom obžalovaný povedal V., aby rýchlo zo stanice odišli. Páchatelom nemohol byť jeho spolucestujúci R. K., lebo potom, čo zistili, že poškodenému chýba peňaženka, svedok R. K. poškodenému ukázal všetky veci, ktoré pri sebe mal, no peňaženka, doklady, či peniaze, u neho nájdené neboli. Prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní nemohol vypočúť svedka R. K., pretože aj tento svedok v priebehu trestného konania zomrel. Jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 28.02.2019, t.j. v deň skutku, bola na hlavnom pojednávaní prečítaná a z nej vyplývalo, že žil ako bezdomovec, bol starobný dôchodca a poberal dôchodok 517,- Eur v desiaty deň v mesiaci. Vypovedal, že poznal poškodeného, aj obžalovaného. Často sa s nimi stretával ako s bezdomovcami. Potvrdil, že v čase skutku cestoval vlakom v kupé s poškodeným. Vo vlaku videl aj obžalovaného ešte

s niekým. Potvrdil, že peňaženku si poškodený nechal na stolíku a na ňu si položil šiltovku a potom zaspali. Zobudili sa po odchode vlaku zo stanice Zvolen, keď nový sprievodca kontroloval cestovné lístky. Až vtedy poškodený zistil, že mu chýba peňaženka. Od iných bezdomovcov však svedok mal informáciu, že obžalovaný kradol po vlakoch. Nevedel jednoznačne uviesť, či počas cesty vošiel niekto cudzí do ich kupé, lebo spal. Prvostupňový súd teda dospel k záveru po vyhodnotení všetkých dôkazov, že nebolo preukázané, že jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností sa skutku bol dopustil práve obžalovaný. Preukázané bolo, že sa skutok stal, nakoľko poškodený o tom, že bol okradnutý, sa dozvedel až po odchode vlaku zo Zvolena po tom, čo ho sprievodca zobudil. Bolo otázne, či vzhľadom na rozporné tvrdenia v podstatných faktoch bez existencie čo i len nepriamych dôkazov, ktoré by bez pochyb usvedčovali zo spáchania práve obžalovaného, by mohol prvostupňový súd uznať vinu. Z tohto dôvodu s poukázaním na zásadu in dubio pro reo musel postupovať v zmysle ust. § 285 písm. c) Tr. por. a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor priamo do zápisnice z hlavného pojednávania, pričom obžalovaný prehlásil, že sa vzdáva práva podať odvolanie za seba, aj za osoby oprávnené.

V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uviedol, že i keď bolo možné prisvedčiť tomu konštatovaniu súdu, že vzhľadom na úmrtie svedka R. K. a svedka - poškodeného U. U. v čase po podaní obžaloby, nebolo možné tieto, v prípravnom konaní procesne vypočuté a vo veci vypovedajúce osoby, v konaní pred súdom vypočuť a do dôsledkov ich konfrontovať s až následne navodenou obhajobou obžalovaného, bolo nutné súbežne poukázať na to, že obaja nebohí svedkovia boli v prípravnom konaní procesne vypočutí, k veci aj k osobe obvineného vypovedali a na hlavnom pojednávaní boli v procesnej výpovede z prípravného konania prečítané postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. Zároveň poukázal, že všetci aktéri vo vlaku a pri vyšetrovanom skutku akokoľvek účastní či prítomní, sú osoby, ktoré sa navzájom poznajú, verbálnym vyjadrovaním sú jednoduché, žijúce neusporiadaným túlavým spôsobom života, požívajú alkoholické nápoje, dopúšťajú sa rôznych deliktov, rôznych priestupkov, či protiprávnych konaní. Avšak zhodne pritom popisujú osobu obžalovaného ako osobu dopúšťajúcu sa krádeží a aj krádeží vo vlakoch a všetci ho podozrievajú z krádeže vecí poškodenému U. U.. Podľa okresného prokurátora obžalovaný sklony k protiprávnym aktivitám a najmä k majetkovej kriminalite potvrdzujú aj listinné dôkazy, podľa ktorých obžalovaný bol do spáchania žalovanej krádeže celkom jedenásťkrát právoplatne súdne trestaný, z toho deväťkrát pre majetkovú trestnú činnosť.

K podanému odvolaniu okresného prokurátora podala obhajkyňa obžalovaného vyjadrenie, v ktorom uviedla a poukázala na jednotlivé skutkové zistenia okresného súdu, ako aj na výpovede svedkov v prípravnom konaní, pričom poukázala na skutočnosť, že prokurátor nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by obžalovaný niektorú z činností, kladenú mu za vinu, vykonal. Zo žiadnych vykonaných dôkazov nevyplýva, že by bol v kupé, kde cestovali pán U. a pán K. a zároveň zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by odcudzil peňaženku. Pričom bezprostredne po skutku nebolo zo strany vyšetrovateľov zisťované, či má u seba hotovosť, ktorá by zodpovedala odcudzených peniazom. Podľa jej názoru neexistoval ani jeden priamy dôkaz o tom, že by sa skutku mal dopustiť obžalovaný, výpoveď F. V. bola natoľko zmätočná a rozporuplná, že na jej základe nebolo možné ustáliť, že skutok sa stal tak, ako je napísané v obžalobe a že sa ho mal dopustiť obžalovaný.

Na verejnom zasadnutí intervenujúci krajský prokurátor sa v plnom rozsahu pridrižoval písomných dôvodov odvolania s tým, že navrhol tomuto odvolaniu vyhovieť. Naproti tomu obhajkyňa v plnom rozsahu zotrvala na svojom vyjadrení k odvolaniu, ktoré bolo podané v písomnej forme a navrhla odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Samotný obžalovaný sa na verejnom zasadnutí nezúčastnil, pričom bola zachovaná 5-dňová lehota od doručenia predvolania, resp. upovedomenia o termíne pojednávania. Z tohto dôvodu krajský súd konal v neprítomnosti obžalovaného.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých

okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici prvostupňový súd sa citovaným ustanovením Trestného poriadku dôsledne riadil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že jednotlivé dôkazné dôkazy hodnotil jednotlivito ako aj vzájomnej súvislosti, pričom sa možno len stotožniť s jeho názorom, že tak v prípravnom konaní, ako na hlavnom pojednávaní nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by priamo poukazoval na skutočnosť, že predmetného skutku tak, ako bola podaná obžaloba, sa dopustil obžalovaný. Zároveň ani z jednotlivých nepriamych dôkazov nevyplývala taká ich súslednosť, ktorá by mohla viesť k záveru, že predmetného skutku sa dopustil obžalovaný. Skutočnosť, že obžalovaný sa v danom čase v predmetnom vlaku nachádzal a skutočnosť, že sa po ňom prechádzal, sama o sebe nemôže viesť k záveru, že sa trestného činu krádeže dopustil obžalovaný.

Rovnako ako prvostupňový súd, i Krajský súd v Banskej Bystrici je toho názoru, že vzhľadom na dôkaznú núdzu a nemožnosti preukázať obžalovanému, či už priamymi alebo nepriamymi dôkazmi, že sa dopustil skutku kladeného mu za vinu, prvostupňový súd musel rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti prvostupňového rozsudku. Za takéhoto dôkazného stavu, kde ďalšie výpovede tak poškodeného, ako aj ďalšieho priameho a blízkeho svedka, nebolo možné z dôvodu ich úmrtia na hlavnom pojednávaní výsluchom doplniť, resp. odstrániť rozporné skutočnosti, nemohol súd dospieť k inému záveru než k tomu, že nebolo dokázané, že skutok tak, ako bol zistený, spáchal obžalovaný. Z tohto dôvodu bolo povinnosťou prvostupňového súdu oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, a preto odvolanie okresného prokurátora považuje krajský súd v danom prípade za nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.